

06/10/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธุบัน

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ในเวลานี้พระเจ้าตัวท่านเองอยู่เบื้องหน้าลูก ท่านได้มาพร้อมกับของขวัญของดินแดนสุขาวดี ดังนั้นคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** พรใดที่พอให้แก่ลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** การทำให้ลูกๆเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้เหมือนกับตัวท่านเองคือพรของท่าน และบนพื้นฐานของความรู้นี้ ลูกเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นศรีนารายณ์ บาบาสวดว่า: ลูกๆ พอให้คำสอนราชาโยคะแก่ลูก และทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้พรเช่นนั้นแก่ลูกได้
- เพลง:** โอบกอดฉันไว้ มิตรร่วมการเดินทางของฉัน มิตรร่วมการเดินทางของฉัน ฉันจะสามารถบอกท่านได้อย่างไรว่าฉันรักท่านมากเพียงใด

โอมซานติ ในเวลานี้ ผู้ที่อยู่ในปางพันธะกำลังเรียกหาเพราะทั้งโลกนั้นไม่มีความสุข ในพวกนั้นโกปิก้าไม่มีความสุขมากที่สุด พวกเขาร้องเพลงว่าพวกเขาไม่สามารถทนได้อีกต่อไป ในหนทางบัดดี พวกเขาเฝ้าแต่เรียกหาพระเจ้า แต่พวกเขาไม่รู้ว่พระเจ้าคือใคร โกปิก้าที่รู้อย่างนี้แต่พวกเขาไม่มีความสุขและอยู่ในปางพันธะ พวกเขต้องการพ่อที่จะทำให้พวกเขากลายเป็นพวงมาลัยรอบคอท่าน ลูกประคำของรูตราของชีวานั้นโด่งดังอย่างยิ่ง บรรพชนนั้นต้องการอยู่รอบคอของชีบบาบาสวดว่า: ในเวลานี้ชายและหญิงทั้งหมดเป็นพวงมาลัยรอบคอที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกสาวทั้งหมดต้องการกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพระเจ้า เป็นเพราะพ่อนั้นอยู่เบื้องหน้าพวกเขาที่พวกเขาพูดเช่นนั้น เมื่อผู้คนถือสัตย์ปฏิบัติญาณพวกเขาก็พูดว่า พวกเขาสวดสัจจะด้วยการรู้ว่าพระเจ้าอยู่เบื้องหน้าพวกเขา แม้แต่รัฐมนตรีที่สำคัญของรัฐบาลก็ถือสัตย์ปฏิบัติญาณ พวกเขาก็กดะไว้ในมือของเขาเพราะเป็นคัมภีร์ศาสนาของบาร์ด พวกเขาก็คือสัตย์ปฏิบัติญาณในนามของพระเจ้าผู้เดียว พวกเขาไม่ได้พูดว่าทุกคนพระเจ้าอย่างแน่นอนและเหตุนี้เองพวกเขากำลังถือสัตย์ปฏิบัติญาณในนามของทุกคน! ดังนั้น พ่อต้องได้ปรากฏตัวอยู่ในบางขณะ ท่านไม่ได้มาอยู่ที่นั่นในเวลานี้ ท่านอยู่ในทุกหนแห่งเพียงเพื่อลูกๆผู้ที่ท่านกำลังสอนพวกเขาอยู่ ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้มา ท่านได้มาอย่างไร? ท่านได้ทำอะไรเมื่อท่านมา? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ มีวัดที่ใหญ่โตอย่างยิ่งให้แก่โสมนาลแต่ผู้คนก็ไม่รู้ว่าท่านได้ทำอะไรเพราะพวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะแทนชื่อของชีวา พวกเขาได้นายคแห่งการบรรจบพบกันออกไปและได้เขียนเกี่ยวกับยุคทองแดง ลูกๆรู้ว่าท่านนั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีรูปที่มีตัวตนเหมือนกับมนุษย์ เวลานี้ท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกได้เห็นท่านปรากฏอยู่ที่นั่น ท่านเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความเมตตาอย่างแท้จริง ท่านให้ความรู้ นั่นคือความเมตตาของท่าน ด้วยความเมตตาของความรู้นี้ ลูกเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ท่านเองนั้นกำลังสอนลูกด้วยร่างของบรรพมา พ่อเองนั้นพูดว่า: ลูกๆผู้เป็นที่รัก พ่อได้สอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา กฤษณะไม่สามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ ท่านเองนั้นได้กลายเป็นราชาเหนือราชา จะไม่ได้มีเพียงกฤษณะเดียวหรือลักษมีและนารายณ์ที่นั่น จะมีทั้งสุริยวงศ์ที่นั่น มายานี้ได้แย่งชิงอาณาจักรของเขาไปในเวลานี้ เวลานี้พ่อได้มาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวอีกครั้ง เวลานี้พ่อปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกๆ บรรพชน พ่อได้มาจากดินแดนที่ไกลโพ้นและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้มาของขวัญให้แก่ลูก เมื่อพ่อทางร่างกลับมาจากบางแห่ง เขาก็นำของขวัญมากมาย ผู้เดียวก็คือพ่อของทั้งหมดผู้ที่ทุกคนได้จดจำท่านอย่างมาก ท่านมาจากดินแดนไกลโพ้นและดังนั้นท่านจึงไม่ได้มาที่นั่นเมื่อเปล่า พ่อพูดว่า: พ่อของของขวัญให้แก่ลูกซึ่งไม่มีมนุษย์ใดสามารถนำมาได้ พ่อของสวรรค์ ดินแดนสุขาวดีมา นี่มาเป็นของขวัญที่ใหญ่โตมาก! บาบาสวดว่า: ให้มิดแก่ลูกว่าลูกนั้นมีความสุขมากเพียงไรที่นั่น ทุกส่วนของร่างกายนั้นหอมมาก ทุกส่วนของร่างกายของลักษมีและนารายณ์นั้นมึนกลิ่นหอม แต่ร่างกายนี้เต็มไปด้วยเชื้อโรค บาบานั้นได้นำแมลงมาแล้วก็เปลี่ยนแมลงให้กลายเป็นแมลงที่ส่งเสียง ร่างกายที่นี้มึนโรคร้ายและเต็มไปด้วยเชื้อโรค ร่างกายที่นั้นสวยงามอย่างยิ่ง ในวัด พวกเขามีรูปบูชาที่แสนจะสวยงาม มีความแตกต่างมากมายอย่างยิ่งระหว่างร่างกายที่นี้ในเวลานี้และร่างกายเหล่านั้น เป็นเรื่องของ 5,000 ปี บาร์ดนี้เคยเป็นอินทราพัส(ท้องพระโรงของอินทรา) ที่นั่น ดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และร่างกายก็บริสุทธิ์ด้วย บาบาสอนลูกจากไคไนให้เป็นที่ทองคำ พ่อรับใช้ลูกอย่างเต็มที่และเปลี่ยนแปลงลูกอย่างสมบูรณ์! พ่อมีบทบาทใด! และท่านก็เล่นบทบาทของครูและสัทกูรด้วย ท่านไม่ได้มีพ่อ ครูหรือกูรู พ่อทางร่างของลูกนั้นก็จะมีพ่อ ครูและกูรูอย่างแน่นอน ชีบบาบาสวดว่า: พ่อไม่มีใคร อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้หน้าที่การงานของท่าน จนกว่าพวกเขาจะรู้เกี่ยวกับสวรรค์ ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะไม่สามารถรู้ว่าพวกเขาอยู่ในนรก ลูกได้ยินจากคัมภีร์กรันทว่าพระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรกอย่างไร อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่คิดว่าตนเองเป็นเสื้อผ้าที่สกปรกนั้น พ่อได้มาให้ความรู้เพื่อที่จะทำให้ผู้ที่น่าเกลียดนั้นสวยงาม ในเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นพระอาทิตย์และพระจันทร์แห่งความรู้ ชันยาสไม่สามารถทำให้หนทางครอบครัวยุติบริสุทธิได้ พวกเขาสอนว่าพวกเขาจะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา พวกเขาคือของหนทางสันโดษ พวกเขาได้ทั้งบ้านของพวกเขาเนื่องจากความกลัว แต่ไม่มีความกลัวที่นี้ ลูกๆได้มาหาพ่อ และพวกเขาก็พูดว่า: บาบาสวดว่า: เรามีพลังกำลังที่จะอยู่ด้วยกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์ หากกูมริถูกทุบตีและแล้วเพื่อที่จะปลดปล่อยเธอจากพันธะนั้น เธอก็สามารถที่จะมีการแต่งงานที่บริสุทธิ์ได้ “เราก็จะไม่ติดไฟแล้วตาย(ผลลัพธ์ของศีลนารายณ์) เราจะรักษาดาบของความรู้ไว้ระหว่างเรา” บรรพชนผู้ที่เป็นพี่น้องหญิงชายทั้งสองจะดื่มยาพิษได้อย่างไรกัน? การแต่งงานที่บริสุทธิ์ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ชันยาสชี้พูดว่าผู้หญิงเป็นประตูดนรก พวกเขามิได้บอกรู้ความรู้อย่างที่พวกเขาจะสามารถอยู่ด้วยกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกนั้นมีความกล้าหาญยิ่งกว่าพวกเขา ลูกได้ออกมาจากกองไฟของศีลนารายณ์และกำลังนั่งบนกองไฟของความรู้ ดังนั้นลูกได้เปลี่ยนมาสวยงามจากน่าเกลียด ชันยาสชี้ของทุกวันนี้ก็ได้ทำพิธีแต่งงาน การแต่งงานเกิดขึ้นในโบสถ์ด้วย ผู้คนก็ถาม(เกี่ยวกับบรรพมา)ว่า: บุคคลนี้ที่กำลังขอให้เรานั้นอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นใคร? มีความยากลำบาก ที่นี้ชีบบาบาสวดว่า: ประสพการณ์ของความยากลำบากใด แต่รองเท้าบูทที่ท่านเข้าไปมีประสพการณ์นั้น ขณะที่กำลังเดินไปกับการใส่ใจในธุรกิจของเขาเอง นั่นเป็นกับดัก เขานั้นเป็นรองเท้าเก่า เขาไม่ได้พูดว่าเขาเป็นกฤษณะ เขาพูดว่า: หากฉันศึกษาราชโยคะ ฉันจะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ ในความเป็นจริงลูกๆมีศรัทธาว่าลูกจะเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็น นารายณ์และนาริธรรมดาเป็น

ลักขมี ลูกจะไม่สอบตกและกลายเป็นนักรบ รมได้รับคะแนนน้อยกว่า33%และเหตุนี้เองเขาจึงได้เข้าไปสู่จันทราวศ์ ในความเป็นจริงแม้กระทั่งผู้ที่อยู่ในสุริยวงศ์ต่อมาก็ได้เข้าไปสู่จันทราวศ์ ในเวลานั้น(ในตอนสิ้นสุดของยุคทอง) ลักขมีและนารายณ์ได้ส่งมอบอาณาจักรให้กับ รมและสีดา แม้กระทั่งลักขมีและนารายณ์ก็เข้าไปสู่ยุคเงิน พวกเขาก็ก่อเกิดเป็นราชันกุล และแล้วชื่อของสีดาและรมก็ดำเนินไปและชื่อของลักขมีและนารายณ์ก็จบสิ้น เวลานี้พ่อกำลังถามลูกว่า: อะไรคือกษัตริย์แห่งการสำนึกในตนเอง? (บาบาถามลูก 1 หรือ 2 คน) ใช่ นี่คือการจบของการที่เหล่าเทพกลายเป็นนักรบได้อย่างไร และนักรบกลายเป็นพ่อค้าแล้วกลายเป็นศูทรได้อย่างไร เวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่สกุลบราห์มิน ยิ่งลูกคงงกจักรนี้มากเพียงไร บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น คอของรวันถูกตัดด้วยสิ่งนี้ ลูกควรมีความรักที่ไม่มีขีดจำกัดต่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆพูดว่า “บาบาเราไม่สามารถทนที่จะอยู่โดยแยกห่างจากท่านได้” มีลูกสาวบางคนที่อยู่ในปางพันธะและสิ้นหวัง เพราะผู้เดียวนี้คือแม่และพ่อ แม่หนึ่งนั้นคือจากัดอัมบาผู้ที่ทุกคนนั้นจดจำ แต่ใครคือพ่อของจากัดอัมบา ไม่มีใครรู้ว่าบราห์มาเป็นพ่อของสรสวดี ผู้กราบไหว้บูชาไม่ได้รู้ว่าต่อมาเธอกลายเป็นลักขมี และหลังจากใช้ 84 ชาติเกิดเธอกลายเป็นสรสวดี บาบาไม่ได้มีความรู้ที่หากท่านมีความรู้ ท่านคงต้องได้รับความรู้ที่นั้นมาจากกูรู และแล้วท่านก็จะร้องสรรเสริญกูรูนั้น ในกรณีนั้นก็จะมีความสุขของกูรูนั้นด้วย พวกเขาก็จะบอกลูกถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้ด้วย อย่างไรก็ตามบาบาไม่ได้มีกูรูที่มีตัวตน พ่อพูดว่า:พ่อเป็นพ่อ ครู และสัทกูรูของลูก พ่อหนึ่งในร่องเท้าเท่านั้นแล้วสอนลูก ดังนั้นผู้ที่เป็นแม่ ด้วยเหตุนี้เองเราทั้งสองจึงเรียกได้ว่าเป็นแม่(mother)และพ่อ(Father) เมื่อลูกร้องเพลงว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” ลูกไม่ได้อ้างอิงถึงบราห์มาและสรสวดี บราห์มาไม่ใช่ผู้สร้างดินแดนสุขาวดี พ่อคือพ่อและบราห์มาก็เป็นมา(แม่)ของลูก เป็นผู้(บราห์มา)เป็นคนแรก ที่ได้รับให้ อย่างไรก็ตามในการที่จะเพิ่มค่ายกของสรสวดี ท่านจึงให้เธออยู่เบื้องหน้า ชื่อที่เรียกว่า “เทวีแห่งความรู้”ของสรสวดีนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง แม้แต่ผู้ที่เป็นของวิภูหมันดาลก็มีความเคารพสรสวดี อัชชะ บาบาพูดว่า: พ่อได้อธิบายแล้วมากเพียงไรและพ่อควรจะอธิบายอีกมากเพียงไร? มานมานะภา! เท่านั้นเอง เพียงแต่จดจำพ่อและจดจำมรดกที่ถูกได้รับจากพ่อแล้วลูกจะไปสู่สวรรค์! แต่ลูกจะตามลำดับกันไป ที่นั่นด้วย มีสาวใช้และคนรับใช้ที่สูงศักดิ์ของสุริยวงศ์ มีสาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชาด้วยเช่นกันและแล้วก็มีสาวใช้และคนรับใช้ของราชาและราชินีของจันทราวศ์ พวกเขทั้งหมดกำลังถูกสร้างขึ้นที่นี้ หากลูกจะถามบาบาว่า ลูกจะกลายเป็นอะไรหากลูกจะต้องจากร่างของลูกในเวลานี้ บาบาจะบอกลูก OK หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใดก็สามารถถามได้ ให้จดจำว่า หากโยคะของลูกไม่ถูกต้อง ลูกจะไม่รู้สึกถึงความสุขนั้น ลูกจะนั่งอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ สวรรค์คือกระท่อมที่ปราศจากความทุกข์ สีดาไม่ได้อยู่กระท่อมที่ปราศจากความทุกข์แต่อยู่ในกระท่อมของความทุกข์ เวลานี้ทุกคนกำลังนั่งอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ ผู้คนนั้นมีความสุขทั้งกลัวใจว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อสงครามเริ่มขึ้น พ่อเพียงแต่พูดว่าเมื่อสงครามเกิดขึ้น ประตูสู่สวรรค์จะเปิดขึ้น อัชชะ จดจำว่าพระเจ้าเป็นเจ้านั้นพึ่งพากับผู้ที่มิหัวใจที่ซื่อสัตย์ หากมีความเป็นปีศาจใดๆอยู่ภายใน สิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่สร้างอุปสรรค และแล้วก็จะมีการประสพการณ์ของการลงโทษที่รุนแรง คนทรยศก็ได้รับการลงโทษที่รุนแรงเสมอ ผู้เดียวนี้คือผู้พิพากษาสูงสุด ดุชิ (ซึ่งไปยังภาพของกฤษณะ)ได้มีการกล่าวหามากมายอย่างยิ่งต่อผู้นี้ เขานั้นไม่ได้ขโมยเสื้อผ้าและเขาก็ไม่ได้ฆ่าคนหรือจากราชันดาลา พวกเขาก็ยังคงแสดงว่าใบหน้า(ของกฤษณะ)นั้นน่าเกลียด อัชชะ.

บัดดาคากำลังอยู่เบื้องหน้าลูกๆเป็นการส่วนตัว ลูกจะพูดว่าท่านอยู่เบื้องหน้าดวงตาของลูก พ่อได้เข้ามาในร่องเท้าบูทที่ไม่บริสุทธิ์ พระเจ้าตัวท่านเองพูดว่า:พ่อได้เข้ามาในร่องเท้าบูทที่ไม่บริสุทธิ์ เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับมามีบริสุทธิ์ได้ เวลานี้เป็นกลางคืนของบราห์มา ดังนั้น บราห์มาก็จะคงอยู่ในกลางคืนด้วย และแล้วเมื่อท่านได้กลายเป็นวิษณุ ก็จะกลายเป็นกลางวัน อัชชะ.

บาบากำลังให้ความรักและการจดจำระลึกถึงกับลูกๆที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ลูกสามารถเรียกผู้นี้ว่า ดาด้าหรือแม่ที่แฝงตัว เป็นความลับที่น่าอัศจรรย์ เหตุใดบัดด้าจึงพูดว่า “ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ”? ลูกรู้ว่าบาบา นั้นจะรักลูกเมื่อลูกเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เหมือนบาบา อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ช่วยเหลือจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาด้วย มีปวงประชาที่มุ่งตั้งตามลำดับกันไปด้วย อัชชะ อรุณสวัสดิ์ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าที่แท้จริงพอใจ จงมีหัวใจที่ซื่อสัตย์อย่างยิ่ง อย่าได้สร้างอุปสรรค
2. ในการที่จะมีประสบการณ์ของความสุข ขอให้โยคะของลูกถูกต้องแม่นยำ ปลดปล่อยบาปของลูกด้วยการคงกษัตริย์แห่งการตระหนักรู้ในตนเอง

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ต่อพรโดยการมีการกระทำที่เป็นบุญด้วยทุกความคิด คำพูดและการกระทำของลูก จงมีความคิดที่มุ่งมั่นในตัวลูกเองที่ลูกจะเป็นดวงวิญญาณบุญตลอดวันและมีการกระทำที่เป็นบุญผ่านความคิด คำพูดและการกระทำของลูก ผลในทันทีของบุญคือพรจากทุกดวงวิญญาณ ดังนั้น สะสมพรผ่านทุกความคิด และคำพูดของลูก ให้การขอบคุณสำหรับความร่วมมือออกมาจากหัวใจของผู้ที่อยู่ในสายใยและความสัมพันธ์กับลูก เพียงผู้ที่มีสิทธิ์ต่อพรเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก พวกเขานั้นที่ได้รับรางวัล

คติพจน์: อยู่ในความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูก นี่คือการยิ่งใหญ่

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่ประมาณค่าไม่ได้ของมาเดชาวารี

ดวงวิญญาณไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งของดวงวิญญาณสูงสุด

ผู้คนมากมายคิดว่า พวกเรา ดวงวิญญาณเป็นส่วนหนึ่งของดวงวิญญาณสูงสุด ส่วนหนึ่งถูกอ้างอิงถึงว่าเป็นชั้นเล็กชั้นน้อย ในด้านหนึ่ง พวกเขาคิดว่าพระเจ้าคงอยู่ตลอดไป และไม่สูญสลาย และ ดังนั้น พวกเขาสงบนิ่งดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่สูญสลายเข้าไปในชั้นต่างๆได้อย่างไร ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถถูกตัดเป็นชั้นๆได้อย่างไร? ดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นอมตะและไม่สูญสลาย และดังนั้นผู้เดียวที่สร้างดวงวิญญาณทั้งหลายก็เป็นอมตะด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน การเสียดวงวิญญาณสูงสุดเข้าไปในชั้นต่างๆเช่นนั้น หมายความว่าดวงวิญญาณสูงสุดสูญสลาย แต่เรารู้ว่าเรา ดวงวิญญาณเป็นลูกๆของดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้น เราเป็นลูกหลานของท่าน นั่นคือ ลูกๆของท่าน และดังนั้น เราจะสามารถเป็นส่วนต่างๆของท่านได้อย่างไร? เหตุนี้เอง คำสอนที่สูงส่งของดวงวิญญาณสูงสุด คือ: ลูกๆ นั่น ตัวนั้นเองนั้น เป็นอมตะ แสงที่จุดสว่างอยู่อย่างสม่ำเสมอ นั่นคือเปลวไฟ ที่ไม่เคยดับ แต่ตะเกียงของดวงวิญญาณมนุษย์จุดสว่างและแล้วดับ พ่อคือผู้เดียวที่ปลุกเขาทั้งหมดให้

ตื่น เพราะพ่อคือผู้เดียวที่ให้แสง (light) และ อำนาจ (might) อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอย่างแนบแน่นระหว่างแสงของพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด และแสงของดวงวิญญาณทั้งหลาย เช่นที่หลอดไฟบางหลอดมีพลังมากกว่าหลอดอื่นๆ ดังนั้น บางดวงวิญญาณมีพลังมากกว่า และบางดวงวิญญาณมีพลังน้อยกว่า อย่างไรก็ตามพลังของดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถน้อยกว่าพลังของผู้ใดอื่นเพราะเหตุนี้เองจึงมีการพูดถึงพระเจ้าว่าท่านเป็นผู้ทรงอำนาจ (Almighty Authority) นั่นคือ ท่านมีพลังมากกว่าดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านมาในเวลาของตอนจบของโลก หากใครบางคนเชื่อว่าพระเจ้ามาในช่วงกลาง นั่นคือ พวกเขาเชื่อว่า ท่านมาในทุกยุค หรือเชื่อว่าพระเจ้ามาในตอนกลาง และแล้ว ท่านจะสามารถเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดของทั้งหมดได้อย่างไร? ถ้าบางคนพูดว่า พระเจ้ามาในทุกยุค และแล้ว เราสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าพระเจ้าใช้พลังของท่านเป็นบางครั้งบางคราว? พลังของผู้ทรงอำนาจถึงขนาดนี้หรือ? หากท่านจะให้พลังหรือการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดแก่ทุกคนด้วยพลังของท่านในระหว่างกลาง พลังของท่านก็ควรจะคงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น เราจะไปถึงสภาพความตกต่ำอย่างไร? นี่พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้มาในทุกยุค นั่นคือ ท่านไม่ได้มาในระหว่างกลาง ท่านมาในตอนจบของวงจรและประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดแก่ทุกคนด้วยพลังของท่าน เพราะท่านได้ทำงานรับใช้อันใหญ่หลวงนี้ ชีพ ลิงกัมที่ใหญ่โตจึงได้ถูกสร้างขึ้นเป็นอนุสรณ์ของท่าน และท่านได้รับการกราบไหว้มากเท่านั้น ดังนั้น อย่างแนบแน่น พระเจ้าเป็นสัจจะ ท่านเป็นผู้มีชีวิต และ ท่านเป็นรูปแห่งปิตุสด้วยเช่นกัน อัมชะ